

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-337/17

Feniks Sp. z o.o.
κατά
Azteca Products & Services SL

(αίτηση του Sąd Okręgowy w Szczecinie για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας – Άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α' – Έννοια των “διαφορών εκ συμβάσεως” – Παυλιανή αγωγή»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα)
της 4ης Οκτωβρίου 2018

1. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός 1215/2012 – Πεδίο εφαρμογής – Εξαιρούμενες υποθέσεις – Πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες – Έννοια – Αγωγές που απορρέουν άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας και συνδέονται στενά με αυτή – Δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000

(Κανονισμός 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 2, στοιχείο β'· κανονισμός 1346/2000 του Συμβουλίου)

2. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός 1215/2012 – Ειδικές δικαιοδοσίες – Διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών εκ συμβάσεως – Έννοια – Παυλιανή αγωγή ασκούμενη από δανειστή ο οποίος έχει αξίωση από σύμβαση – Εμπίπτει

(Κανονισμός 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α')

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 30, 31)

2. Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η παυλιανή αγωγή με την οποία ο δανειστής που έχει αξίωση από σύμβαση ζητεί τη διάρρηξη, υπέρ αυτού, καταδολιευτικής μεταβίβασης ακινήτου που έγινε από τον οφειλέτη προς τρίτον εμπίπτει στον κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Όπως έχει επανειλημμένως κρίνει το Δικαστήριο, η εφαρμογή του εν λόγω κανόνα ειδικής δικαιοδοσίας προϋποθέτει την ύπαρξη νομικής υποχρέωσης την οποία ένα πρόσωπο ανέλαβε ελεύθερα έναντι άλλου προσώπου και στην οποία στηρίζεται η αγωγή (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 20ής Ιανουαρίου 2005, Engler, C-27/02, EU:C:2005:33, σκέψη 51, της 18ης Ιουλίου 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, σκέψη 33, καθώς και της 21ης Ιανουαρίου 2016, ERGO Insurance και Gjensidige Baltic, C-359/14 και C-475/14, EU:C:2016:40, σκέψη 44).

Η παυλιανή αγωγή θεμελιώνεται στο ενοχικό δικαίωμα του δανειστή, προσωπικό δικαίωμα έναντι του οφειλέτη, και έχει ως αντικείμενο την προστασία του δικαιώματος του δανειστή να στραφεί κατά της περιουσίας του οφειλέτη (αποφάσεις της 10ης Ιανουαρίου 1990, Reichert και Kockler, C-115/88, EU:C:1990:3, σκέψη 12, καθώς και της 26ης Μαρτίου 1992, Reichert και Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, σκέψη 17). Προστατεύει, συνεπώς, τα συμφέροντα του δανειστή ενόψει, ιδίως, μεταγενέστερης ικανοποίησης των απαιτήσεων του δανειστή μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης (απόφαση της 26ης Μαρτίου 1992, Reichert και Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, σκέψη 28).

Συγκεκριμένα, με την αγωγή αυτή ο δανειστής επιδιώκει να αναγνωρισθεί ότι η μεταβίβαση, από τον οφειλέτη, περιουσιακών στοιχείων σε τρίτον πραγματοποιήθηκε προς βλάβη των δικαιωμάτων που αντλεί ο δανειστής από τη δεσμευτική ισχύ της σύμβασης και που αντιστοιχούν στις υποχρεώσεις τις οποίες ανέλαβε ελεύθερα ο οφειλέτης. Επομένως, η αιτία της αγωγής αυτής έγκειται, κατ' ουσίαν, στην αθέτηση των υποχρεώσεων που ανέλαβε ο οφειλέτης έναντι του δανειστή.

Συνεπώς, η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από τη δωσιδικία του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012, καθώς μια τέτοια δωσιδικία, δεδομένης της συμβατικής προέλευσης των σχέσεων μεταξύ δανειστή και οφειλέτη, ικανοποιεί τόσο την απαίτηση της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας όσο και τον σκοπό της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(βλ. σκέψεις 39-41, 43, 44, 49 και διατακτ.)